

har nevnt foran, ikke anbefale forslaget til honorartariff vedtatt uten at forbehold ble tatt for å kompensere for de nevnte svakhetene. At «bruksanvisningen» for tariffen klargjorde at ordet «veiledende» bare hadde akademisk betydning, gjorde ikke saken bedre. Jeg ble stående alene i Honorarutvalget i kravet om slike forbehold, og mine og deler av OTS' anførsler førte dessverre heller ikke fram i Representantskapet.

Tilpassingen til den vedtatte tariffen måtte som en nødvendig konsekvens

skje via en reduksjon av utgiftsnivået, først og fremst ved en minimalisering av nyinvesteringer i utstyr. Det før nevnte etterslepet ble selvforsterkende ved at uteblitte utgiftsøkninger i neste omgang ble brukt av myndighetene som argument for å nekte oppjustering av utgiftsnivået. Alt forverret seg gjennom årene og lot seg ikke korrigere før tariffen ble avvirket på midten av 1990-tallet. Korrigeringene som da kom, skjedde trolig også gradvis og kom til uttrykk i et økt honorarnivå fordelt

over noen av de påfølgende årene.

Jeg føler ingen skadefryd, snarere en slags avmakt blandet med noe rettferdig harme, ved i ettertid å kunne konstatere at en mer fleksibel tariff kanskje kunne ha avverget noen av de oppmagsinerte frustrasjonene og problemene som fikk sin utløsning da «demningen» brast ved tariffens avvikling.

Johnny Grøthe

I de gode gamle dager

I februar fikk vi fra NTF både gjennom Tidende og i form av en innbetalingsblankett informasjon om endringer i medlemskontingenten. Fordi jeg ikke lenger er yrkesaktiv, har jeg i de siste 10 år sluppet å betale kontingent. Nå gjelder ikke dette lenger. Nå har foreningen kommet med nye og for meg uklare bestemmelser. I informasjonen om de endringer som gjelder kontingenten for 2005, er det ramset opp en rekke av rettigheter og goder knyttet til medlemskapet i NTF. Det ser ut som foreningen vil rettferdiggjøre at kontingenten øker. I tillegg er det et kapittel om ansvarsforsikring. Det har ingenting med kontingentøkning å gjøre. Det er nok en unnskyldning. Særlig da overfor oss som har vært fritatt for kontingent en del år. Vil ikke det nevnte brevet resultere i flere utmeldelser? Det ligger i luften at vi ikke er ønsket lenger som medlemmer i NTF.

Og hva skal f.eks. gjelde for æresmedlemmer og korresponderende medlemmer. Skal de være fritatt for kontin-

gent? Det er dessuten i mange lokalforeninger en del æresmedlemmer og korresponderende medlemmer som – per i dag – er fritatt for lokalforeningskontingent. Hva med disse? Skal de kunne melde seg ut fra NTF, men fortsatt stå som medlem i den lokalforeningen som har valgt dem? Og hva med alle de kategorier som kan søke om å få nedsatt kontingenten. Vær sikker, de vil komme.

Grunnlaget for NTFs forholdsvis gode økonomi ligger i forhold som ble lagt for lenge siden, i 1955. Da kjøpte NTF sammen med Oslo Tannlegeselskap noen aksjer i Gaardkompaniet, 30 stykker, for kr 500 000. Selger var tannlege Georg Vefling, mangeårig president i NTF. Dette bygget NTF Tannlegenes Hus for i 1969–71. For 13 år siden kjøpte NTF sitt nye hus, hvor de ennå er. De fleste vil sikkert være enig med meg i at dette var vel anvendte penger. Men det skjedde altså i tiden før de kollegaene som tar avgjørelser i dag og som bl.a. bestemmer om kontingenten.

Jeg skulle likt å møte den tannlegen fra Krokstadelva som ble tatt frem av «arkivet» og som det ble skrevet om i Tidende nr. 3. Det intervjuet var vel for-tjent. I det samme Tidende står det også en artikkel om «Bergenserinnen som ble tannlege i Trondheim». Begge fikk en velfortjent «blomsterbukett» til sine 100-årsdager. Skal han og hun plutselig tas frem som kontingentbetalere etter å ha vært fritatt for kontingent i over 30 år? Nei, kjære og «vyrde» representantskap – selv om dere er NTFs høyest rangerte organ – *dere kan vel ikke mene det?*

Dette er skrevet som en protest mot kontingentøkningen, særlig for «utsatte» grupper. De usle kronene kunne jeg nok leve foruten.

Mikael Grøthe

Adresse: Kaptein Oppegaardsvei 46, 1152 Oslo